

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15.08.2007, sp. zn. 3 Tdo 914/2007, ECLI:CZ:NS:2007:3.TDO.914.2007.1

Číslo: 57/2008

Právní věta:

Protože v řízení proti uprchlému se všechny písemnosti určené pro obviněného doručují toliko obhájci (§ 306 odst. 1 tr. ř.), neuplatní se zde ustanovení § 265e odst. 2 tr. ř. a pro běh lhůty k podání dovolání je relevantní doručení rozhodnutí soudu druhého stupně jen obhájci obviněného.

Jestliže však ještě před uplynutím zákonné dovolací lhůty (§ 265e odst. 1 tr. ř.), jejíž běh již byl založen doručením rozhodnutí obhájci obviněného v řízení proti uprchlému, pominuly důvody pro konání řízení proti uprchlému, pak je třeba doručit rozhodnutí soudu druhého stupně obviněnému, přičemž toto pozdější doručení má účinky na běh dovolací lhůty předpokládané ustanovením § 265e odst. 2 tr. ř., takže lhůta k podání dovolání počíná běžet až od tohoto pozdějšího doručení obviněnému.

Při doručení rozhodnutí musí být odsouzený, v případě, že řízení proti uprchlému skončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, současně poučen o právu vyplývajícím z ustanovení § 306a odst. 2 tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 15.08.2007

Spisová značka: 3 Tdo 914/2007

Číslo rozhodnutí: 57

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení o dovolání, Řízení proti uprchlému

Předpisy: § 265e odst. 2 tr. ř.
§ 306 odst. 1 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného J. E. proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 9. 2006, sp. zn. 4 To 44/2006, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 9 T 6/2006.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 5. 2006, sp. zn. 9 T 6/2006, byl obviněný J. E. uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zák., kterého se dopustil skutkem podrobně popsáním ve výroku rozsudku. Podle § 37 tr. zák. bylo u obviněného upuštěno od uložení souhrnného trestu ve vztahu k rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2005, sp. zn. 9 T 11/2005, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 4. 2006, sp. zn. 3 To 12/2006.

O odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně, které (v řízení konaném za podmínek § 302 a násl. tr. ř. proti uprchlému) podal za obviněného jeho obhájce Mgr. M. Z., rozhodl ve druhém stupni Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 7. 9. 2006, sp. zn. 4 To 44/2006, jímž podle § 256 tr. ř. zamítl odvolání jako nedůvodné.

Proti citovanému usnesení odvolacího soudu ve spojení s rozsudkem soudu prvního stupně podal obviněný J. E. prostřednictvím svého obhájce Mgr. M. Z. následně dovolání. Dovolacím důvodem bylo konstatování, že „právní posouzení věci odvolacím soudem je nesprávné“, přičemž dovolatel odkázal na ustanovení „§ 265b odst. 1 písm. e) tr. ř.“.

Nejvyšší soud jako soud dovolací dospěl především k závěru, že postavení obviněného J. E. jako osoby oprávněné k podání dovolání plyne z ustanovení § 265d odst. 1 písm. b) tr. ř. V řízení proti uprchlému podle § 302 a násl. tr. ř. má právo podat dovolání rovněž obhájce, který podle § 304 věty druhé tr. ř. má v tomto řízení stejná práva jako obviněný.

Dovolací soud se dále zabýval tím, zda dovolání obviněného J. E. bylo podáno včas, tj. v zákonné dvouměsíční lhůtě podle § 265e odst. 1 tr. ř. Jak přitom zjistil z předloženého spisu, v posuzované věci rozhodoval v řízení proti uprchlému podle § 302 a násl. tr. ř. též odvolací soud, když tato skutečnost je výslovně uvedena v protokole o veřejném zasedání. Obviněný J. E. byl v tomto řízení zastupován obhájcem Mgr. M. Z., kterému s ohledem na ustanovení § 304 tr. ř. náležela jak práva v rozsahu uvedeném v § 41 tr. ř., tak všechna práva vyhrazená jinak pouze obviněnému. V řízení proti uprchlému dále platí, že všechny písemnosti určené pro obviněného se doručují toliko obhájci (§ 306 odst. 1 tr. ř.).

Podle doručky založené ve spise bylo rozhodnutí odvolacího soudu, tj. rozhodnutí, proti němuž směřuje dovolání, doručeno obhájci Mgr. M. Z. do vlastních rukou dne 6. 10. 2006. Od tohoto data je pak vzhledem k ustanovení § 306 odst. 1 tr. ř. třeba počítat běh dvouměsíční lhůty k podání dovolání (§ 265e odst. 1 tr. ř.). V posuzované věci připadl konec této lhůty na středu dne 6. 12. 2006. Podle otisku podacího razítka Krajského soudu v Hradci Králové však bylo předmětné dovolání podáno u tohoto soudu, jenž ve věci rozhodl v prvním stupni, teprve dne 16. 7. 2007, tedy po uplynutí zákonné dovolací lhůty. Příslušný trestní spis zároveň neobsahuje žádný doklad o tom, že dovolání bylo podáno včas způsobem předpokládaným v ustanovení § 265e odst. 3 tr. ř.

Podle § 265e odst. 2 tr. ř. v případech, kdy se rozhodnutí doručuje jak obviněnému, tak i jeho obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta k podání dovolání od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. Toto ustanovení by však v posuzovaném případě bylo možno uplatnit nikoliv až po marném uplynutí dovolací lhůty, jejíž běh byl založen doručením rozhodnutí soudu druhého stupně obhájci za podmínek § 306 odst. 1 tr. ř., ale jediné tehdy, jestliže by důvody pro konání řízení proti uprchlému pominuly ještě v této lhůtě. V takovém případě by ovšem bylo zapotřebí, aby soud doručil rozhodnutí soudu druhého stupně i obviněnému, přičemž toto pozdější doručení by ve smyslu § 265e odst. 2 tr. ř. bylo relevantní pro počítání běhu dovolací lhůty.

Na základě obsahu předloženého trestního spisu přitom nelze dospět ke zjištění, že by důvody pro konání řízení proti uprchlému pominuly přede dnem 6. 12. 2006, to znamená ještě v době, kdy běžela dvouměsíční dovolací lhůta. Nestalo se tedy tak v rozhodné době, kdy obhájce obviněného měl podle

§ 304 věty druhé tr. ř. stejná práva jako obviněný a kdy se všechny písemnosti podle § 306 odst. 1 tr. ř. doručovaly toliko jemu. Obsahem trestního spisu je plná moc obviněného J. E. udělená obhájci Mgr. M. Z. a opatřená datem 13. 7. 2007. Z této plné moci udělené k zastupování obviněného (dovolatele) současně vyplývá, že se obviněný v době jejího podpisu nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici v R. Uvedená okolnost vedla Nejvyšší soud k vlastnímu šetření, na jehož základě zjistil, že obviněný J. E. ve výše uvedené věznici vykonává od 17. 4. 2007 trest odnětí svobody uložený mu rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2005, sp. zn. 9 T 11/2005, s předpokládaným koncem výkonu dne 17. 4. 2015. Lze tedy uzavřít, že důvody ke konání řízení proti uprchlému nebyly u obviněného J. E. dány nejméně od 17. 4. 2007. Na druhé straně nic nenasvědčuje tomu, že by shora uvedené důvody pominuly již přede dnem 6. 12. 2006 a že by tato skutečnost zároveň byla soudu známa, což konečně nenamítal ani sám obviněný.

Jak je tedy zřejmé z důvodů rozvedených v předcházejících odstavcích, v posuzované věci nebylo dovolání podáno včas, neboť dovolací lhůta uvedená v § 265e odst. 1 tr. ř. uplynula dnem 6. 12. 2006. Navrácení lhůty k podání dovolání přitom není přípustné (§ 265e odst. 4 tr. ř.). V daném případě proto Nejvyšší soud rozhodl podle § 265i odst. 1 písm. c) tr. ř. tak, že se dovolání obviněného J. E. odmítá, aniž by napadené rozhodnutí dále přezkoumával.

Nejvyšší soud považuje závěrem za nezbytné upozornit na právo odsouzeného vyplývající z ustanovení § 306a odst. 2 tr. ř., podle kterého v případě, že řízení proti uprchlému skončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů soud prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v § 306a odst. 1 tr. ř. se hlavní líčení provede znovu. O právu navrhnout zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku musí být při doručení rozsudku odsouzený poučen. Podle zjištění Nejvyššího soudu se v posuzovaném případě ve spise nenachází žádný doklad o tom, že by obviněnému (odsouzenému) J. E. byl odsuzující rozsudek doručen, a že by byl zároveň poučen o právu domáhat se za podmínek § 306a odst. 2 tr. ř. jeho zrušení a provedení nového hlavního líčení.